

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/263/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201260
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2718201260.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, právnej veci žalobcu: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 942 436, so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, proti žalovanému: T. R., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, o zaplatenie 1.371,75 Eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 9C/13/2018-54 zo dňa 12. júna 2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.371,75 Eur, a to do troch od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol, III. výrokom žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení účinnom do 31.12.2016 (ďalej len zákon o zdravotnej poisťovni), § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení v znení účinnom od 1.1.2017 (ďalej len „zákon o zdravotnom poistení“) i s poukazom na procesné ust. § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že rozsudkom č. k. 6T/59/2017-124 zo dňa 24.1.2018 (nadobudol právoplatnosť dňa 24.1.2018), bol žalovaný odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 500,- Eur. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku boli poškodení K. U. a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Podľa prehľadu náhrad vynaložených nákladov vyhotoveným revíznym lekárom žalobcu bola v dňoch 7.6.2016 až 19.7.2016 poškodenému poskytnutá zdravotná starostlivosť, okrem iného aj vo forme ústavnej starostlivosti. Poškodený bol hospitalizovaný v zdravotníckom zariadení Fakultná nemocnica s poliklinikou Skalica, a.s., ktorému žalobca ako poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti uhradil náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému celkovo vo výške 1.371,75 Eur. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu náhrady za poskytnutú starostlivosť listom zo dňa 9.3.2018 a následne aj listom zo dňa 30.5.2018, žalovaný však neuhradil žiadnu sumu.

4. Právne súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalobe vyhovel. Náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému uhradil žalobca zdravotníckym zariadeniam a následne si ich vynaloženie

uplatnil u žalovaného, ktorý bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní za skutok, ktorým spôsobil poškodenému zranenie, v dôsledku ktorého bola poškodenému poskytnutá zdravotná starostlivosť. Žalovaný náklady žalobcovi neuhradil ani po opakovanej výzve žalobcu. Zároveň uviedol, že nevykonával dôkaz znaleckým posudkom za účelom zistenia, či zdravotnícke zariadenia postupovali správne, ktorý navrhol vykonať žalovaný, a to z dôvodu, že v určenej lehote nezložil preddavok v rozsahu predpokladaných nákladov znaleckého dokazovania. Taktiež zamietol návrh žalovaného vykonať dokazovanie výsluchom svedka K. R. (brata žalovaného) a svedkyne J. B. (starej mamy žalovaného), nakoľko skutočnosti zistené ich výpoveďami by boli pre rozhodnutie v danej veci irelevantné, keďže predmetom ich výsluchu malo byť preukázanie, že po predmetnom incidente, na základe ktorého bol žalovaný uznaný za vinného a odsúdený, samotný poškodený zháňal svedkov za účelom krivého svedectva. Ďalej okresný súd konštatoval, že priebeh skutkového deja bol jednoznačne preukázaný, pričom trestné konanie je právoplatne skončené a v civilnom konaní je týmto rozhodnutím súd viazaný. Na pôvodne navrhnutých dôkazoch v odpore (t.j. doložením CT snímky a röntgen snímky a preukázaním, či bola poškodenému vykonaná krvná skúška) žalovaný ďalej netrval, z ktorého dôvodu ich nevykonával. V súvislosti s obranou žalovaného spočívajúcej v tvrdení, že na zdravotných komplikáciách poškodeného mal vysoký podiel Goldenharov syndróm, že hoci nemožno vylúčiť vplyv daného ochorenia na dobu, prípadne spôsob liečby, konštatoval, že na druhej strane však zdravotné problémy poškodeného prvotne spôsobil svojím skutkom práve žalovaný. Takisto nemožno akceptovať spochybňovanie postupu lekárov, keď poškodenému odporučili na základe lekárskeho vyšetrenia (okrem iného CT vyšetrenia) hospitalizáciu, ako aj ďalšie lekárske výkony, keďže ošetrojúci lekár je zodpovedný za zdravotný stav pacienta. Diagnóza zlomenina 4. krčného stavca nebola potvrdená, po prvotných vyšetreniach existovalo len dôvodné podozrenie na uvedené zranenie, pričom ďalšia liečba bola poskytnutá na diagnózu vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice a otras mozgu (uvedená diagnóza vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 6T/59/2017-124 zo dňa 24.1.2018). Možno uzavrieť, že označenie diagnózy v rozpise vynaložených nákladov malo len evidenčný charakter.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd rozhodol tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko bol síce v konaní úspešný, avšak nárok si neuplatnil.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobu zamietnuť s poukazom § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že nesúhlasí so zoznamom a diagnózou, nakoľko nemohlo ísť o zlomeninu 4. krčného stavca, ale o pohmoždenie a natiahnutie krčnej chrbtice a otras mozgu. Predpokladá, že u poškodeného má na jeho stave vysoký podiel jeho vrodenej choroby tzv. Goldenharov syndróm. Žiada o prešetrenie zlomeniny 4. krčného stavca. Žiada o preukázanie, či poškodenému bola vykonaná krvná skúška, nakoľko má podozrenie, že bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Má podozrenie na podvod zo strany poisťovne.

7. Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril a uviedol, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Všetky zdravotné úkony boli poškodenému poskytnuté v príčinnej súvislosti s ublížením na zdraví, ktoré mu spôsobil žalovaný, určuje vždy ošetrojúci lekár a zdravotná poisťovňa tieto úkony iba uhrádza. Poškodenému boli všetky zdravotné úkony poskytnuté nie v dôsledku Goldenharovho syndrómu, ale v dôsledku zranenia krčnej chrbtice a otrasu mozgu. Prvotná diagnóza zlomenina 4. krčného stavca sa po vykonaní CT vyšetrenia nepotvrdila a následne už boli výkony vykazované s diagnózou vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice. Krvná skúška sa bežne nerobí, rozhoduje o nej lekár, pričom zdravotnícke zariadenie nevykázalo.

8. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP), pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (žalobca § 365 ods. 1 písm. h/), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a

dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe žalobcu vyhovel (suma 1.371,75 Eur), z dôvodu, že voči žalovanému je daný regresný nárok žalobcu, s poukazom na odvolacie dôvody žalovaného.

11. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa namietaných skutočností žalovaným v odvolaní je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia.

12. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov konania k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel.

13. V konaní bolo nesporne preukázané, že rozsudkom okresného súdu Skalica č. k. 6T/59/2017-124 zo dňa 24.1.2018 (nadobudol právoplatnosť dňa 24.1.2018), bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Skalica JUDr. L. T. a obvineným T. R. v znení: že žalovaný sa odsudzuje podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 500,- Eur, keď je vinný, že inému úmyselne ublížil na zdraví čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona (spôsobené zranenia poškodenému a to pohmoždenie a natiahnutie krčnej chrbtice a otras mozgu, ktoré si podľa znaleckého posudku č. 148/16 znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Mariána Pamulu vyžiadali celkovú dobu liečenia do 3 týždňov). Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku boli poškodený K. U., nar. XX.XX.XXXX a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Žalobca vyčíslił vynaložené liečebné náklady za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poisťencovi - poškodenému, v celkovej výške 1.371,75 Eur, ktoré boli poukázané postupne Fakultnej nemocnici s poliklinikou Skalica n. o. dňa 2.8.2016 a 6.9.2016, dňa 6.9.2016 Protetika, a.s.

14. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej skutkový stav (zistený aj na základe podkladov predložených stranami) podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná.

15. Podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona o zdravotnej starostlivosti, o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, Zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poisťencovi nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

16. Žalobca ako zdravotná poisťovňa je povinný uhradiť náklady na liečenie svojmu zmluvnému zdravotníckemu zariadeniu poskytnuté jeho poisťencovi a táto povinnosť jej vyplýva zo zákona, bez ohľadu na to, či išlo o liečenie následkov úrazu, či iného poškodenia zdravia spôsobeného zavineným protiprávnym konaním tretej osoby alebo následkov inej udalosti. Ustanovenie § 42 ods. 4 citované v odseku 15 je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku o náhrade škody špeciálnou

normou zakladajúcou zdravotnej poisťovni špecifické práva požadovať náhradu škody od dôsledku ich zavineného protiprávneho konania voči osobám zúčastneným na zdravotnom poistení. Na regresnú náhradu je rozhodujúce, či zdravotná poisťovňa vynaložila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a či jej náklady vynaložené na liečenie poistenca boli v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním tretej osoby. Regresný nárok poisťovne tak predstavuje osobitý nárok voči tretím osobám na náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania.

17. Odvolací súd má za to, že civilný súd je v zmysle § 193 CSP viazaný tým, kto je poškodeným. Súd je totiž viazaný tým, že bol spáchaný trestný čin. Trestný čin je definovaný v § 8 <. Trestného zákona ako protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Zákon ustanovuje inak, pokiaľ ide o materiálny korektív formálnej definície trestného činu vzťahujúci sa avšak len na prečin, ktorým je vo všeobecnosti jeho nepatrnosť v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona. Znaky (skutkovej podstaty) trestného činu sú uvedené jednak vo všeobecnej časti Trestného zákona a jednak v osobitnej časti Trestného zákona, v tomto prípade v § 250 Trestného zákona <. Skutkovú podstatu trestného činu v zmysle teórie trestného práva hmotného tvoria štyri základné znaky: 1. subjekt - páchatel trestného činu, ktorým je žalovaný, 2. objekt - t.j. záujem chránený trestným zákonom, ktorý je spáchaním trestného činu porušený, alebo ohrozený (v tomto prípade sa jedná o ochranu majetku) 3. objektívna stránka, ktorou je konanie páchatel'a, resp. opomenutie konanie páchatel'om tam, kde bol povinný konať, aby zabránil ohrozeniu alebo porušeniu záujmu chráneného Trestným zákonom a 4. subjektívna stránka trestného činu - zavinenie páchatel'a. Aby bolo možné v trestnom konaní konštatovať, že bol spáchaný určitý trestný čin, musia byť naplnené všetky jeho znaky skutkovej podstaty, inak trestný súd nemôže osobu uznať vinnou z daného trestného činu, lebo v zmysle § 8 <. Trestného zákona by sa nejednalo o daný trestný čin. Ak by trestný súd nemal preukázané naplnenie predpokladov zodpovednosti za škodu ako jedného zo znakov skutkovej podstaty prečinu zvýhodnenie veriteľ'a Trestného zákona nemohol by ustáliť, kto je škodcom, v čom spočíva jeho protiprávne konanie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody, zavinenie škodcu (páchatel'a) a komu bola škoda spôsobená, t.j. kto je poškodený, nemohol by žalovaného uznať vinným z daného trestného činu a poškodeného (v tomto civilnom konaní žalobcu) by nemohol odkázať s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Súd je teda viazaný aj tým, kto je poškodeným. Súd v podrobnostiach poukazuje na R 22/1979, v ktorom sa okrem iného uvádza, že rozsah viazanosti civilného súdu rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody.

18. Odvolací súd uvádza, že právo postihu (tzv. regresné právo), ktorým jej v danom prípade právo žalobcu uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, je hmotnoprávnym nárokom zdravotnej poisťovne voči osobám zodpovedajúcim za škodu, pričom túto škodu musela z iného právneho dôvodu (z dôvodu spôsobenia škody treťou osobou) uhradiť spôsobom upraveným v osobitných zákonoch a nie je preto právom na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Preto aj v tomto smere bolo právne posúdenie veci súdom prvej inštancii správne.

19. V danom prípade žalobca preukázal, že boli vynaložené náklady na zdravotnú starostlivosť poškodeného v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Poškodený bol hospitalizovaný v nemocnici od 7.6.2016 do 9.6.2016 za účelom sledovania vývoja zdravotného stavu, boli vykonané RTG vyšetrenia zranených oblastí - hlavy, krčnej chrbtice, s vysloveným podozrením na zlomeninu krčnej chrbtice, liečba a rehabilitácia krčnej chrbtice trvala od 7.6.2016 do 19.9.2016. Pričom nepotvrdenie zlomeniny krčnej chrbtice nie je možné chápať ako nevyňaloženie zdravotnej starostlivosti v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Z vykonaného dokazovania teda bolo jednoznačne preukázané, že k poškodeniu zdravia poškodeného došlo dňa 7.6.2016 zavineným protiprávnym konaním žalovaného, čo bolo preukázané z vyššie citovaného rozhodnutia. V dôsledku tohto konania žalovaného bola poskytnutá zdravotná a liečebná starostlivosť v sume špecifikovanej žalobcom, ktoré náklady súviseli s vynaložením nákladov na preplatenie lekárskeho výkonu a zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenému, ktoré žalobca ako zdravotná poisťovňa uhradil v sume 1.371,75 Eur (lieky a zdravotnícke pomôcky 77,56 Eur + ústavná starostlivosť 945,- Eur + špecializovaná ambulatná starostlivosť 102,18 Eur + spoločné vyšetrovacíe a liečebné zložky 247,01 Eur). V danom prípade boli jednoznačne naplnené zákonné predpoklady na aplikáciu citovaného ust. § 42 zákona o zdravotnej starostlivosti.

20. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so zisteným skutkovým stavom veci prvoinštančným súdom a jeho právnymi dôvodmi, preto rozsudok ako vecne správny potvrdil. Prvoinštančný súd sa správne vysporiadal s dôkaznou núdzou žalovaného. Celé odvolanie žalovaného sa zhoduje s obsahom jeho odporu voči vydanému platobnému rozkazu súdom prvej inštancie (na č.l. 20), pričom súd prvej inštancie sa s obranou žalovaného náležite vysporiadal v odseku 10 a 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorou sa odvolací súd stotožnil.

21. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

22. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

23. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

24. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení podľa § 132 ods. 1 CSP, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

25. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

26. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením bremena tvrdenia a dôkazného bremena (preukázania tvrdených skutočností). Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je potom určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore je závislé na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.

27. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (<. 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP <.). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP <.). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu

zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

28. V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované. Krajský súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Je preto vždy na strane, ktorá tvrdí, že jej práva boli dotknuté, aby preukázala, že jej nárok patrí. Pri predložení dôkazov, ktoré dávajú jasný a zrozumiteľný doklad o jeho práve, možno žalobe vyhovieť.

29. Žalovaný spochybnil rozsah poskytnutej zdravotnej starostlivosti poškodenému, predovšetkým namietal zlomeninu 4. krčného stavca, poukazoval na vplyv vrodeného ochorenia poškodeného na vzniknutý rozsah jeho poškodenia zdravia v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, a za tým účelom navrhol vykonať znalecké dokazovanie, avšak v určenej lehote nezložil preddavok v rozsahu predpokladaných nákladov znaleckého dokazovania, preto prvoinštančný súd tento navrhnutý dôkaz žalovaného nevykonal. Pričom uvedený postup považuje odvolací súd za správny s poukazom na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 236/2019, v ktorom sa konštatuje „Ústavný súd konštatuje, že právnym následkom nespĺnenia povinnosti zložiť preddavok na trovy dôkazu vyplývajúcej z právoplatného rozhodnutia všeobecného súdu je zásadne nevykonanie dôkazu všeobecných súdom, a nie zastavenie konania“. Za tohto stavu nevykonanie tohto dôkazu viedlo k tomu, že žalovaný ohľadom svojho tvrdenia neuniesol dôkazné bremeno (namietanej nedôvodnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti).

30. S prihliadnutím na vyššie uvedené, odvolací súd konštatuje, že v odvolaní žalovaný netvrdiť žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku náležite nevysporiadal, a ktoré by odôvodnili nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že ak súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.371,75 Eur, rozhodol vo veci vecne správne, a preto s použitím § 387 ods. 1 CSP rozsudok, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého), potvrdil.

31. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi voči žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).